

Sjednocení Itálie

- po revolucích v letech 1848 a 1849 rozdrobena, dva proudy ()
- Sardinské království, král Viktor Emannuel II., má k ruce hraběte Camilla Bensa di Cavour
- království Obojí Sicílie pod nadvládou Bourbonů
- v čele sjednocovacího procesu je Sardinské království, chtějí sjednotit Itálii pod jejich vládou
- 1859 VÁLKY S RAKOUSKEM (u Magenty a Solferina), Napoleon se spojí se Sardinským královstvím za slib území, vítězí Sardinské království, připojuje si Lombardii, Benátsko zatím zůstává Habsburkům
 - po tomto úspěchu následuje řada povstání
- 1860 na základě plbisticu území pod nadvládou Habsburků taky připojena k Sardinskému království
 - Napoleon se trochu lekl, Cavour se dohodnul s Francouzi a předává jim Nice (jako odměnu za to, že se s nimi spojili)
- 1860 POVSTÁNÍ ZEMĚDĚLCŮ NA SICÍLI, na pomoc jim připlul Giuseppe Garibaldi s tisícovkou dobrovolníků, kterému se postupně podařilo ovládnout celé království Bourbonů (Obojí Sicílie)
 - Garibaldi se stává diktátorem
 - po plebiscitu se i království Obojí Sicílie stává součástí Sardinského království
- 1861 ve městě Turín vyhlášeno Italské království, tady taky zasedl první italský parlament, králem zůstává Viktor Emannuel II., součástí není ani Benátsko, ani papežský stát
- 1866 PRUSKO-RAKOUSKÁ VÁLKA, na stranu Pruska se postavilo Italské království, Rakušané jsou sami, Rakušané prohrávají, v důsledku se Benátsko připojuje k Italskému království
- 1870 dobytí papežského státu a Říma, protože jeho ocháncem byl Napoleon III., který byl sesazen
- 1871 Řím hlavním městem Italského království
 - papeži vyhrazen Vatikán, který se musí zříci světské moci, vztahy Vatikánu s Italským státem narovnány až ve 20. letech 20. století, do té doby se navzájem neuznávali
 - královským sídlem Kvirinálský palác
 - rozdíl severu a jihu

Německo

- po revoluci 1848 přetrvává rozdrobenost, překážka rozvoje
 - rozvíjení strojírenského průmyslu, těžby uhlí, chemického průmyslu, rozvoj obchodu
 - *junkeři* = velcí vlastníci půdy
 - 1861 v čele sjednocování Prusko z dynastie Hohenzollernů
 - ve volbách do zemského sněmu zvítězili liberálové a demokraté, s nimiž nesympatisoval, proto nechal parlament rozpustit
 - vládu nechal vzniknout uměle, vytvořil si svoji vládu neuznanou parlamentem, první ministr Otto von Bismarck, který chce „sjednotit Německo krví a železem“, jeho oporou jsou junkeři
 - 1864 NĚMECKO-DÁNSKÁ VÁLKA, D8nové obsazují Šlesvicko a Hostánsko (na severu Německa), to se jim nelíbí, nato vypuká válka, chtějí oblast zpět, na straně Němců bojuje i Rakousko, Dánové prohrávají a území ztrácí, za odměnu Rakousku dávají Holštýnsko
 - 1866 PRUSKO-RAKOUSKÁ VÁLKA, na straně Prusů Itálie
3. 7. 1866 v BITVĚ U SADOVÉ Prusové definitivně vítězí

- Rakousko je vyřezáno ze sjednocovacího procesu Německého spolku
- Bismarck prosazuje maloněmeckou koncepci sjednocování, vzniká Severoněmecký spolek
- už i liberálové jsou na straně Bismarcka
- nová ústava, v čele Pruský král, Říšský sněm, spolková rada, všeobecné hlasovací právo
- zbývá připojit jih, což je velký problém pro Francii, protože jim roste mocný soused

1870-1871 Bismarck vyprovokoval PRUSKO-FRANCOUZSKOU VÁLKU, jde o to, kdo obsadí španělský trůn, pruský král Vilém I. chce, aby se Hohenzollernové vzdali nároku na španělský trůn, jakási depeše byla Vilémem upravena tak, že Napoleon vyhlásil válku

Prusko-francouzská válka

- konec Napoleona, Francie republikou

18.1.1871 obrovská potupa, Němci si ve Versailles vyhlásili sjednocený stát Německé císařství

- Francie musí platit reparace 5 miliard franků ročně
- po sjednocení Němců tam začíná obrovský ekonomický rozvoj, založení firmy Krupp
- soustředění dělníků v sociálně-demokratické straně dělnické, jsou pronásledováni

1890 po odchodu Bismarcka konečně končí jejich pronásledování

- značný vliv má šlechta, problémem je i církev: na severu protestanti, na jihu katolíci, se kterými měl Bismarck problémy, zahájil proti nim tažení = *Kulturkampf*
- snaha získat kolonie, úspěšně

1888 novým císařem Vilém II., pokračuje ve zbrojení, proniká do Afriky